

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Масляніцина Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“

Київ
24 червня 2026 року
№ 157-3(І)/2026

Справа № 3-124/2026(282/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого,
Гришук Оксани Вікторівни,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Масляніцина Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Масляніцин В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8,

частинам першій, другій статті 55, статті 129¹ Конституції України (конституційність) частину другу статті 3, підпункт 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон).

У частині другій статті 3 Закону визначено перелік позовних заяв, інших заяв, клопотань, апеляційних та касаційних скарг, за подання яких судовий збір не справляють.

У підпункті 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону визначено, що ставки судового збору встановлюють у таких розмірах: зокрема, за подання до адміністративного суду апеляційної і касаційної скарги на ухвалу суду, заяви про приєднання до апеляційної чи касаційної скарги на ухвалу суду – 1 розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Масляніцин В.І. звернувся до суду із заявою, у якій просив, зокрема: змінити спосіб і порядок виконання рішення Житомирського окружного адміністративного суду від 4 серпня 2025 року у справі № 240/11154/25 у частині зобов’язання Головного управління Пенсійного фонду України в Житомирській області (далі – Управління) здійснити перерахунок та виплату пенсії без обмеження максимальним розміром із 1 січня 2025 року, із врахуванням раніше виплачених сум; зобов’язати Управління подати звіт про виконання судового рішення.

Житомирський окружний адміністративний суд ухвалою від 24 лютого 2026 року заяву Масляніцина В.І. про зміну способу виконання судового рішення задовольнив частково: змінив спосіб виконання рішення Житомирського окружного адміністративного суду від 4 серпня 2025 року у справі № 240/11154/25, визначивши новий спосіб виконання судового рішення в частині зобов’язання стягнути з Управління на користь Масляніцина В.І. перераховану і невиплачену суму заборгованості з пенсійних виплат;

у задоволенні решти вимог відмовив; залишив без розгляду частину вимог про зобов'язання Управління подати звіт про виконання судового рішення у справі № 240/11154/25.

Не погодившись із ухвалою Житомирського окружного адміністративного суду від 24 лютого 2026 року, Масляніцин В.І. оскаржив її до Сьомого апеляційного адміністративного суду.

Сьомий апеляційний адміністративний суд ухвалою від 5 березня 2026 року апеляційну скаргу Масляніцина В.І. на ухвалу Житомирського окружного адміністративного суду від 24 лютого 2026 року залишив без руху та визначив йому п'ятиденний строк із дня вручення ухвали для усунення недоліків апеляційної скарги, зокрема для сплати судового збору в розмірі 3 328 грн.

3. Згідно з даними з Єдиного державного реєстру судових рішень Сьомий апеляційний адміністративний суд ухвалою від 17 березня 2026 року відкрив апеляційне провадження за апеляційною скаргою Масляніцина В.І. на ухвалу Житомирського окружного адміністративного суду від 24 лютого 2026 року, указавши, що апеляційна скарга подана з додержанням вимог, визначених статтею 296 Кодексу адміністративного судочинства України; постановою від 30 березня 2026 року апеляційні скарги Масляніцина В.І. та Управління залишив без задоволення, а ухвалу Житомирського окружного адміністративного суду від 24 лютого 2026 року – без змін.

4. У конституційній скарзі Масляніцин В.І. зазначає, що оспорювані приписи Закону суперечать частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 129¹ Конституції України та „створюють ситуацію, за якої право на звернення до суду або на виконання судового рішення фактично залежить від майнового стану особи“.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається, зокрема, на приписи Конституції України, Закону, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

5. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (абзац перший, пункт 1 частини першої статті 77).

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України констатує, що долучені до конституційної скарги документи і матеріали не містять остаточного судового рішення у справі Масляніцина В.І. в аспекті порушеного ним питання. Ухвала Сьомого апеляційного адміністративного суду від 5 березня 2026 року, якою залишено без руху апеляційну скаргу Масляніцина В.І. та надано строк для усунення недоліків апеляційної скарги, не є остаточним судовим рішенням у його справі в розумінні статті 151¹ Конституції України, пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

З огляду на наведене Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що Масляніцин В.І. не дотримав вимог частини першої статті 55, пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону

України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Масляніцина Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 3, підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**